

Jindřich Kulhavý: Senioři nepřítelem č.1

- CZ24 News | 21. dubna 2020

V dobách minulých i nedávno uplynulých bylo považováno stáří za moudré a byla mu vzdávána čest a přisuzována úcta. Od pradávna byla starým lidem věnována péče, kterou jim věnovali jejich děti a příbuzní. Jestliže již v dávném věku patřila rada starších k velmi podstatným rozhodčím orgánům, později zasedali kmeti v různých parlamentech a senátech. Ve středověku v prostředí kléru dožíval papež ve své funkci až do doby, kdy buď zemřel nebo byl zabit, případně dokud byl schopen vykonávat funkci. Až František I. z důvodu změn prováděných globálními elitami nahradil svého předchůdce plné síly dříve, než bývalo zvykem. Středověká hospodářství měla vejminek, což byla část pro seniory, kteří v rodinném prostředí trávili poslední roky svého života. Prostě bývalo zvykem, že staří lidé byli váženými až do své smrti.

Výše uvedené má svou logiku. Vše, co bylo vybudováno, vzniklo prací a zásluhou lidí, kteří, byť vše tvořili v dobách plných sil, jednou zestárnuli. V jejich celoživotním díle poté pokračovaly jejich děti, které jako rodiče vychovali. Je třeba si říct, že po každém člověku něco zůstane. Někdy to jsou hmotné statky, jindy pouze vzpomínková stopa. Majetky se rozplynou, na mnohé se zapomene, takže pouze skuteční velikáni a významní lidé zanesení do kronik a pamětí zůstanou navždy vryti do paměti lidstva. Všichni ostatní jsou pro lidstvo relativně bezvýznamní, dokonce i ti, kteří ve své době zastávali důležité posty. Nad všechny pak vyčnívá pouze pár nejznámějších osobností, přičemž možná nejvýše je Leonardo da Vinci. To však neznamena, že plno dalších nic nedokázalo. Opak je pravdou. Každý jedinec, který prožil mnoho let na tomto světě, získal určitá poznání, má v sobě jistou moudrost a zaslouží si od těch, kteří jsou tu jen pár let, projev úcty. I bezdomovec ležící na lavičce prošel jistou cestu a nikdo nemůže při pohledu na něj znát důvod, proč je na tom tak, jak se v tu chvíli jeví svému okolí. Možná před pár léty seděl ve vyvoněné kanceláři, byl úspěšný, a poté se prostě něco nepovedlo.

Trendem posledních let je znevažovat seniory. Nejvíce se mluví o důchodovém systému. Dnešním sedmdesátníkům bylo v době tzv. Sametové revoluce cca 40. Takže byli v nejlepším věku pro jistou mentální a fyzickou souhru. Berme to tak, že fyzicky jste na tom nejlépe kolem 28mi a duševně v po padesátce. Takže ta čtyřicítka je kompromis mezi tím. Dnešní sedmdesátníci tedy stáli u konce socialismu a začali budovat moderní éru, ve které si mládež může chrochtat blahem. Zařídili odeslání socialismu do propadliště dějin (kéž by to při pohledu na dnešní EU byla pravda). Mají díky tomu tu schopnost rozlišit výhody socialismu a moderního kapitalismu. To čerstvým čtyřicátníkům a mladším chybí. Přesto tu jsou tendence považovat starší generaci za hloupou a obtížnou. Dokonce to zaznívá i z nejvyšších míst Evropské unie, o čemž nedávno přesvědčila i Ursula von der Leyenová. Izolaci důchodců do roku 2021 je nechce chránit před epidemií a smrtí, ale jejím záměrem by vyhovovalo, kdyby se starší generace neúčastnila jakéhokoli života, především politického. Měla by totiž vliv na výsledky voleb, mohla by upozorňovat na zvěrstva páchaná mnoha západoevropskými vládami a v postsocialistických zemích reagovat na nesmyslné snahy mladých, zeleně smýšlejících neomarxistů.

Jestliže se v Německu a v celé Západní Evropě stala populární Antifa, která i přes svůj název používá fašistické praktiky a má velmi blízko k Hitlerjugend, ostatně se jí říká Merkeljugend, pak i u nás jsou známí její příznivci. Mezi ně patří i pirátský předseda Bartoš. Toto hnutí mladých je velmi radikální a do jeho repertoáru patří násilí. Nedávno byla zveřejněna fotka aktivistky Grety v tričku Antify. To dává do přímé souvislosti činnost Antify a ekologických uskupení. Senioři jsou slovně často napadáni za stav naší planety. Je třeba si vysvětlit pár věcí. Katastrofální stav planety je zveličován a skutečné znečištění, které je někde nesporné, se týká

především Asie, Afriky a USA. To starší Evropané neovlivní. Vysoký technologický standard, ve kterém dnešní mládež žije a bez něhož by si svou existenci nedokázala představit, vznikl v době jejich předků a byl mnohem bouřlivější, než si dnešní omladina dokáže představit. Jistě, docházelo i k určitým zvěrstvům, ale při pohledu na dnešní Českou republiku k menším než dnes.

Takže si to shrňme. Ti, kterým je padesát a více, jsou v porovnání s juniory mnohem manuálně zručnější díky učňovskému školství, paradoxně vzdělanější, protože úroveň vzdělání má i přes vyšší počet absolventů středních a vysokých škol výrazně klesající tendenci. Také sečtější, znající historii, po stránce umělecké vychází z nejlepší generace, která tu kdy byla. Ta generace zažila politické změny a dokáže si vybrat z obojího to nejlepší. Vynechejme grázly, kteří profitovali na jakékoliv době a převlékali kabáty i několikrát za život. Kalousek, Schwarzenberg, Halík a jim podobní „morální“ vůdci jsou pouhou kapkou moři, byť tou nejslanější. Celý ten proces totiž stál na životu a práci obyčejných lidí, které teď mladší ročníky odsuzují, navrhuji jim vzít právo volit. **Přitom právě moudrost těch starších vyvažuje nezralost a nezkušenost mladých. Staří lidé si zaslouží naši úctu, péči a podporu.** Prožili toho více, než jejich vnuci vůbec tuší. A pokud si to někdo neuvědomuje, pak jen proto, že jediné, v čem ti důchodci a starší lidé zklamali, je výchova potomků.

Jindřich Kulhavý